

[Glistrup.]

de områder vil følge ikke-forligspartneren venstre, og da det sa ganske givet er rigtigt at lade carry-back princippet, som er et rigtigt princip skatteetisk, få fodfæste i dansk skatteovngivning, vil vi stemme for forslaget ved tredje behandling, fordi det som sagt går den rigtige vej.

Men hvor ville det dog have været lykkeligt for mange fiskere og gartnere osv., der har haft et godt år i 1974, og som ikke driver deres virksomhed i aktieselskabsform, om man dér kunne have lavet erhvervsstøtten, som man taler så meget om, til disse og mange andre erhverv, ved at de, når det nu viser sig at gå så dårligt, som det går i 1975, i overensstemmelse med det af de radikale stillede forslag, hvis det var blevet vedtaget, kunne henvende sig på det lokale skattekontor og simpelt hen få tilbagebetalt nogle af de skatter, som de havde betalt under urigtige forudsætninger i 1974, fordi det nu havde vist sig, at erhvervsforløbet på længere sigt var risikabelt og underskudsgivende. Men flertallet har jo bundet sig sammen, og vi må altså erkende, at man ikke vil benytte denne fornuftige måde at lave fiskerstøtte, gartnerstøtte og støtte til så mange andre erhvervsdrivende, der er blevet ramt af de konjunkturer, der er kommet, og som dette folketing har forstærket i nedadgående retning: — at altså denne erhvervsstøtte kun kan opnås af dem, der i tide har været henne hos aktieselskabsgrossisten og købt et aktieselskab. De mennesker kan gøre det, andre mennesker kan ikke gøre det.

I øvrigt er der også andre tekniske indvendinger imod lovforslag nr. 30 om skattemæssig tilbageførsel af underskud i aktieselskaber. Men det er ikke noget, der ligger noget principielt i, så det skal jeg forbigå og gå videre til det, der vel nok er buketstens grimmeste blomst, nemlig hr. Stetters adoptivbarn og yndlingstanke om disse investeringsfradrag, hvor man altså nu vil sige, at man for byggevirksomheder kan få lov til at fratække ikke 100 pct., men 120 pct. Det er et meget, meget farligt princip, vi hermed for første gang introducerer i dansk skatteret. Vi havde det som et led i egnsudviklingsstøtten midlertidigt i nogle enkelte områder af landet, hvor det jo gav anledning til særdeles uheldige erfaringer omkring

1970, men nu vil man altså give det som en generel landsdækkende regel.

Så har vi endelig det fjerde af de forslag, vi behandler, nemlig forslaget vedrørende investeringsfonds, og dér kunne hr. Brixtofte jo rigtig svinge sig op på lyrikkens høje pegasus. Men hvis de betragtninger, hr. Brixtofte gjorde gældende, med nogen føje kunne være fremført, da vi havde principdiskussionen om det for et års tid siden, hvor jeg i og for sig mente, at hr. Camre ganske kraftigt torpederede den luft, der var i den ballon, så kan man i hvert fald ikke i dagens arbejdsløshedssituation gennemføre en regel som den, venstre troligt fremturer med, fordi den nu engang stod i valgprogrammet, som blev skrevet på landsmødet i september 1973 under helt andre konjunkturer. Det at tilskynde til investeringsfondshenlæggelse på et tidspunkt, hvor der er arbejdsløshed, er jo direkte beskæftigelsesfjendsk. Man kan diskutere og i allerhøjeste grad sætte spørgsmålstegn ved, hvor megen beskæftigelseeffekt der er i love af denne karakter, men simpelt hen at sige til folk: hvis I lader være med at sætte beskæftigelse i gang, giver vi jer en belønning — det er dog alligevel for paradisk i et land, der har 120.000 arbejdsløse, eller hvor mange vi nu har i øjeblikket. Det er ikke noget, som kan være rimelig politik på nuværende tidspunkt, og når venstre stadig rider på den, er det jo bare, fordi den nu har stået der, og så har man overført den fra den helt anderledes konjunktursituation, vi havde i september 1973.

Vi kan tage principdiskussionen, når vi engang, 2 måneder efter fremskridtspartiets overtagelse af regeringen, har afskaffet arbejdsløsheden her i landet. Men vi kan ikke før det tidspunkt med nogen alvor diskutere hr. Brixtoftes forslag, og til den tid bliver der heller ingen interesse for det, for så er indkomstkatten ved at blive afviklet, og så er der ikke brug for at få fradrag af nogen som helst art, heller ikke for det fradrag, der er tale om her.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg var ved at blive helt betænkelig ved de mange roser fra hr. Glistrup; jeg skal vende tilbage til det lidt senere.

Først vil jeg til gengæld sige lidt om den